

Nora, Leo och enhörningens sju färger

Mamma och pappa

Den här boken tillhör

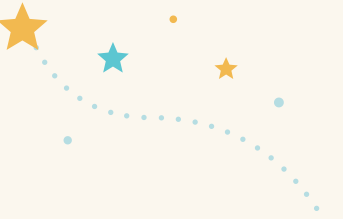

Nora ritade en stor regnbåge på gången. Leo, hennes bästa vän, dansade bredvid och snurrade runt. Pricken satt nära och viftade på svansen. Plötsligt glittrade det bakom den gamla grinden. "Såg ni det?" frågade Nora.

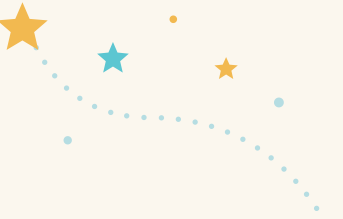

Bakom grinden stod en liten enhörning. Den var vit, men manen var nästan färglös. På sidan hade den sju bleka stjärnor. Pricken nosade försiktigt på dess hov.

"Jag har tappat regnbågens färger", viskade enhörningen. "Utan dem hittar jag inte hem till Molnbacken." Nora tittade på de bleka stjärnorna. Leo nickade. "Vi kan hjälpa dig att leta."

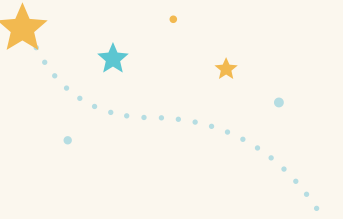

"Vi börjar vid bärbuskarna!" sa Nora. "Nej, vid den gula ängen!" sa Leo. "Jag ska bestämma", sa Nora. "Det ska jag", sa Leo och korsade armarna. Enhörningens öron sjönk lite.

Nora gick mot bärbuskarna, och Leo följde tyst efter. Under en röd bärkvist låg en liten röd ljusdroppe. Nora kunde inte nå den ensam. Leo höll ner grenen, och Nora tog droppen. Den första stjärnan blev röd.

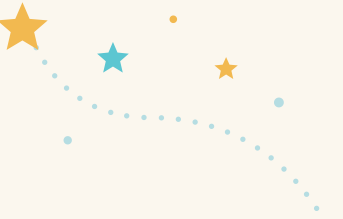

Vid bäcken flöt ett orange löv runt och runt. Leo ville hoppa efter det, men Nora pekade på en stor sten. "Stå där, så kan du fånga lövet", sa hon. Leo fångade det med en pinne. Den andra stjärnan blev orange.

**En gul färg gömde sig i en maskrosboll högt upp.
Nora var bra på att rita små detaljer, så hon såg
den först. Leo höll upp ett långt grässtrå som en
liten stege. Tillsammans fick de ner den gula
droppen. Nu lyste tre stjärnor.**

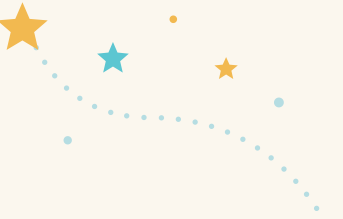

**Bakom ormbunkarna blinkade något grönt. Men
marken var lerig och hal. "Håll min hand", sa Leo.
Nora höll fast, och de tog sig fram steg för steg.
Den fjärde stjärnan blev grön.**

I dammen speglade sig en blå bit av himlen. Den blå droppen flöt mitt på vattnet. Nora sträckte sig, medan Leo höll hennes fötter. Pricken skällde glatt när Nora fick tag i den. Den femte stjärnan blev blå.

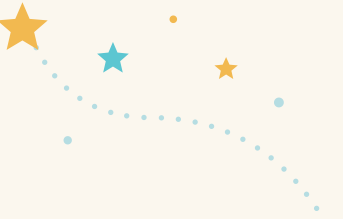

**Under ett gammalt träd låg en fjäder i indigo.
Den var så mörk att den nästan gömde sig i
skuggan. Nora lyste på den med sin lilla spegel,
och Leo höll fjädern stilla. En indigodroppe flög
upp som en gnista. Den sjätte stjärnan lyste.**

Nu saknades bara violett, men de såg ingen färg någonstans. Nora och Leo tittade åt olika håll och suckade. Då satte Pricken nosen mot marken och sprang till några små violer. Han krafsade fram en violett ljusdroppe under bladen. "Du hittade den, Pricken!" ropade Leo.

Nora och Leo lade den sista droppen på enhörningens stjärna. Violettt lyste starkt, och alla sju färger glimmade tillsammans. En stor regnbåge växte över ängen. Enhörningens mane blev mjukt färgad som morgonhimlen. "Ni hittade min väg hem", sa den.

Enhörningen gick upp på regnbågen, ett steg i taget. Nora och Leo vinkade, och Pricken viftade så hela kroppen gungade. "Förlåt att jag ville bestämma allt", sa Nora. "Jag också", sa Leo. Sedan dansade de hem tillsammans, med färger på skorna och skratt i magen.

Nora, Leo och enhörningens sju färger

När Nora, hennes bästa vän Leo och hunden Pricken möter en liten färglös enhörning, ger de sig ut för att hitta regnbågens sju färger. Men först måste de lära sig att leta sida vid sida, och Pricken har en alldeles egen viktig ledtråd.

sagatilldig.se

